

De Vriendenkring

Maandblad van het Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers)
website: www.Quakers.nu; 88e jaargang nr. 4, april 2017

Waterdruppels in de zon op koolbladeren bij Biologische Zorgboerderij Landjuweel, Dalfsen

De Vriendenkring

ISSN: 0167 – 3807

Maandblad van het Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers)

Abonnementsprijs:

Nederland	€25,00 per jaar
Europa	€35,00 per jaar
Wereldwijd	€35,00 per jaar
Email abonnement (PDF)	€5,00 per jaar

Bankrekening: (IBAN) **NL31 TRIO 0390 3895 60** t.n.v. Maandblad De Vriendenkring te Assen. Voor buitenland: BIC:TRIONL2U.

Nieuwe abonnees en adreswijzigingen: dickkamma@ziggo.nl

Redactieleden:

Eindredactie: Sytse Tjallingii, Van Nispensingel 5, 8016 LM,
Zwolle, tel. 038-4608461/06-40030923,
email: vriendenkringredactie@gmail.com,

Administratie, Abonnementen, Verzending en Financiën:

Dick Kamminga dickkamma@ziggo.nl

Schrijver: Hylkia Nieuwerth

Correctie: Hylkia, Corien van Garderen en Frieda Oudakker

Redactielid/leden: Wils 't Hart en vacature

Voor abonnees met gezichts- of leesproblemen was er een gesproken versie van De Vriendenkring. Als je hier behoefte aan hebt neem dan contact op met de redactie.

Kopij voor De Vriendenkring is heel erg welkom voor de 15^e van iedere maand! (tenzij anders afgesproken).

Zie ook de tips en aanwijzingen voor auteurs op:

<http://Quakers.nu/nl/Vriendenkring/Tips%20%20voor%20Auteurs>

De Vriendenkring staat in kleur op de website, waar je nog een schat aan aanvullende en actuele informatie over de Quakers vindt.

Bezoek daarom geregeld de Quaker website:

www.Quakers.nu

In dit nummer:

Van de redactie.....	4
Vreugde.....	5
Bergrede.....	6
Algemene Vergadering.....	7
Mijn vriend.....	8
Piet Kruithof.....	10
Verkiezingsdebat.....	11
Doopsgezind WereldWerk.....	14
Let's Bring Them Here.....	16
Op bezoek bij Oscar Jansen.....	17
Waarheid en Beroering.....	18
Zendbrief van Vrienden van Afrikaanse afkomst.....	20
Minuut van de Vrienden van Afrikaanse afkomst.....	23
Dat licht?.....	26
Andere veiligheid, veiligheid voor de ander.....	27
Een Jihad van Liefde.....	30
Liefde.....	32
Genieten van het leven.....	33
Quakers in Brussel Ruimte voor dialoog.....	34
Amari Play Centre, Ramallah.....	36
EcoQuaker: In 1 klap.....	39
vegetariër?.....	39
Vrienden in het hele land.....	42
Waar zijn Quakerbijeenkomsten?.....	43
Mary Dyer naar de galg.....	44

Quaker-meeting in Zuid-Nederland staat gepland voor 11 juni 2017.

Aanvang: 11.30 uur

Plaats: Distelbeemd 51, 4907GW Oosterhout We zullen dan te gast zijn bij Michel Westerman. E: Michel Westerman<michelwesterman@casema.nl>

T.z.t volgt een nadere uitnodiging.

Met vVriendelijke groet, mede namens Hennie Jansen en Dineke Lucas,
Corien van Garderen 076-8502421 / 06 274 474 44

**Bankrekening van het Quaker Hulpfonds is: NL94 TRIO 0338 4113 64. tnv.
Quaker Hulpfonds, Religieus Genootschap der Vrienden, Quakers te Den Haag.**

Van de redactie

Het voorjaar laat zich overal bewonderen en horen. De koolmezen hebben hun nest al gemaakt in onze nestkast, het mannetje zingt volop, merels zingen 's morgens vroeg uit volle borst, spechten roffelen er op los. Het speenkruid bloeit al op zonnige plaatsen, overal barsten de knoppen aan de bomen open. Ik loop even de tuin in om een foto van de knop van de klimhortensia te maken. Wat prachtig dat we dit weer mogen bewonderen. Hoe mooi zijn deze jonge bladeren al in het klein opgevouwen in de knop. Wat een levensenergie, wat een intense kracht! We vergeten weleens dat we zelf in iedere cel van ons lichaam ook deze levenskracht hebben en dat we deze in de stilte kunnen voelen.

De schaduwzijde is er ook. Vandaag kregen we het bericht dat Piet Kruithof op 92-jarige leeftijd is overleden. Mijn eerste reactie was er een van verdriet om het verlies van een goede vriend. Mijn tweede reactie was er een van dankbaarheid voor de enorme inzet van deze Vriend voor de vrede in de wereld.

Wij zijn ons als Quakers zo bewust van deze levenskracht, die we ook wel God noemen. We zijn samen stil en in de stilte zoeken we in de diepte om deze kracht te ervaren. Dit doen we in de eerste plaats in de Wijdingsamenkomst, waar de stilte ons die diepe kracht laat ervaren. Maar ook in onze Wijdingsdienst voor zaken is die stilte zo belangrijk om de tijd te nemen om wijsheid te zoeken en elkaar te vinden. Ik heb dit vorige zondag weer zo sterk ervaren in de 'zakenvergadering' in Bennekom en ook in vorige bijeenkomsten. Wat is dat toch een sterke, voedende en heel makende kracht die voelbaar is in de stiltes tussen de bijdragen die staande worden uitgesproken. Het eist discipline, maar het is zo waardevol om ook moeilijke besluiten vanuit de stilte te kunnen nemen. Op zulke momenten weten we heel diep wat ons draagt.

Sytse Tjallingii (redacteur)

Vreugde

door C. Dutrie,

uit de verzameling gedichten en verhalen in de la van Louise Ariens Kappers-Feith (overleden 1967)

Daar is een vreugde, die niet sterft
Als alle lampen zijn gedoofd
Die iedere zoeker zich verwerft,
Die zonder schade niemand derft,
Die zegent wie in haar gelooft.

De vreugde van weer open bloeien
Na donkere dagen kil en leeg,
De vreugde van langzaam, zonder boeien
Heel zeker naar het licht te groeien
Als een roep, die te lang zweeg.

Die roep, uit hoge verre landen
hij komt en gaat als wisselend getij,
Hij bindt ons met onzichtbare banden
En trekt ons als met sterke handen
Naar hoogtepunten, ver en vrij.

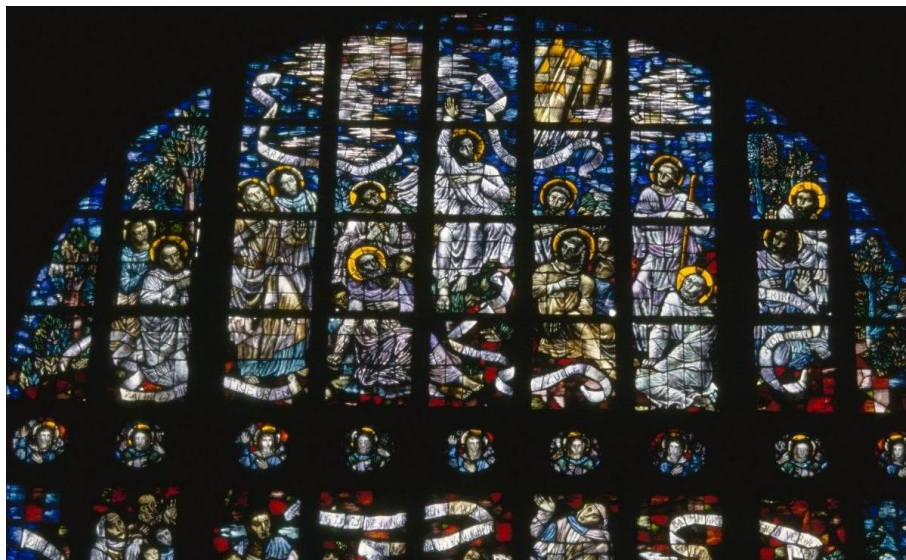
Dat is de vreugde, die niet
sterft
Als alle lampen zijn gedoofd
Die ieder zoeker zich ver-
werft
Die zonder schade niemand
derft,
Die zegent wie in haar ge-
looft.

Bergrede

uit de Bergrede, Mattheus 5, 1-12 (Willibrordvertaling), ingezonden door Ben Veerbeek

"Gelukkig zij, die vrede brengen, want zij zullen kinderen van God genoemd worden."

Het Bergrede-raam van Charles Eyck

Bij de wederopbouw na de tweede wereldoorlog van de toenmalige parochiekerk van de H. Elisabeth in Rotterdam-West werd in 1948 het Bergrede-raam geplaatst. De kunstenaar Charles Eyck (Meerssen 1897 - Schimmert 1983) heeft de Bergrede in beeld gebracht als een schilderij in glas en lood.

De zaligspreking over de vrede wijst uitdrukkelijk op de noodzaak van het handelen: gelukkig zij die vrede brengen. Die de vrede doen. Dat betekent allereerst zich inzetten voor verzoening, waar mensen in conflict zijn met elkaar, dichtbij in eigen omgeving en veraf tussen groepen en volkeren.

Deze passage uit de Bergrede is voor mij de belangrijkste. Het vraagt ook voortdurende inzet voor menswaardige levensomstandigheden voor elke mens en voor heel de mens, waar ook ter wereld.

Algemene Vergadering

Uitnodiging

Van de voorbereidingscommissie van de Algemene Vergadering

Graag nodigen we jullie uit voor de Algemene Vergadering van de Quakers van 19, 20 en 21 mei **2017** in het **Natuurvriendenhuis Het Bosbeekhuis (Bosbeekweg 19-21, 6721 MH) te Bennekom!**

Wij vervolgen het hoofdthema van de AV 2016: **Living the Transformation**, het thema van de Wereldconferentie in Peru.

Voor 2017 is ons uitgangspunt: **Bruggenbouwers**.

Wij willen **Bruggenbouwers** zijn naar de Vrede.

Het nieuwe begrip **Inclusieve Vrede** zal op zaterdagmiddag door 4 Vrienden worden ingeleid.

Wij kijken uit naar activiteiten samen met de jongeren (o.a. de Wunderbar en het kampvuur), de informele gesprekken, onze verkooptafel en de activiteiten buiten op de prachtige locatie van het Bosbeekhuis.

We verheugen ons op een inspirerend weekend; onze Algemene Vergadering zal een Wijdingsamenkomst zijn van ontmoeting, van uitwisseling, van zaken en, door dit alles heen, het ervaren van de samenbindende en transformerende kracht van de Stilte.

Meld je nu aan bij het Quakersecretariaat. Of vul het inschrijfformulier in dat online beschikbaar is: <https://goo.gl/wCWuIF>

Wij hopen jullie te verwelkomen!

Mijn vriend

(vrij naar Toon Tellegen, tekst op rouwkaart Rob Korver)

*Mijn vriend,
hij staat aan de rand van de afgrond, maar hij wankelt niet,
zij die beweren dat hij wankelt
weten niet wat wankelen is,*

*het lijkt op wankelen,
het lijkt zelfs op vallen,
op ergens zich nog aan vast willen klampen,
maar het is het niet,
het is ook geen schreeuwen
wat hij doet, geen terugdeinzen, geen aarzelen, geen om-
kijken*

*het is iets nieuws,
iets anders,
iets wat niemand kan*

mijn vriend, hij wankelt niet

In Memoriam Rob Korver

5 mei 1946 - 3 januari 2017

Lid van de Amsterdamse Maandvergadering

door Jan de Winter

Rob was al ver vóór mij lid van de Amsterdamse Maand Vergadering. De afgelopen jaren nam hij zelden nog deel aan de bijeenkomsten. Hij was er praktisch gezien niet zo erg meer bij betrokken en zijn steeds minder wordende lichamelijke gesteldheid was de laatste jaren ook een belemmering. De paar keer dat ik hem de laatste tijd gesproken heb gingen de gesprekken over de zaken die ons als Quakers bijzonder aan het hart gaan: Vrede, Gerechtigheid en de zorg om de aarde zelf. Dat laatste kwam praktisch tot uiting in de verzorging met enkele andere burens, van het groen rond de flat waar hij en zijn vrouw Anda woonden. De afgelo-

pen zomer vanuit zijn rolstoel. Hij was al vele jaren afhankelijk van nierdialyse als gevolg van de behandeling van een ernstige bacteriële infectie. Na de afscheidsbijeenkomst in de kleine aula van het crematorium spraken enkele burens van hem mij daarover aan. Ze bevestigden het beeld dat ook de Vrienden in Amsterdam van Rob hebben: Een bijzonder vriendelijke, rustige en behulpzame man. Bij zijn studenten en collega docenten was hij geliefd.

Vrijwel niemand wist dat Rob Quaker was, “Laat je leven spreken” was zijn houding. Dat werd door de aanwezigen op zijn uitvaart, in een dubbele rij in stilte zittend rond de rieten mand waarin hij lag, intens ervaren. Voor velen werd voelbaar wat voor hem een belangrijke houding in zijn leven geweest is. Deze afronding van zijn leven met de door hem gewenste Quaker bijeenkomst, geeft zijn vrouw, familie en anderen ongetwijfeld steun en een goede herinnering om zonder hem verder te gaan.

In Memoriam Rob Korver

door Kees Nieuwerth

Toen Rob besloten had bewust af te zien van verdere nierdialyse vroeg hij Hylkia en mij nog één keer met hem te willen komen spreken. Ons vermoeden was dat hij wilde vragen of er bij zijn uitvaart een Quaker samenkomst gehouden zou kunnen worden. Gedurende een goed gesprek vroeg hij het echter niet zelf, dus begon ik er maar over. Hij vroeg zich toen af of dat wel kon omdat hij immers al jaren niet meer naar de Quaker samenkomsten had kunnen komen. Mijn reactie was dat dit niet relevant was, wat wél relevant was dat hij zich verbonden wist met de Quakers en zich Quaker voelde... Daarop braken bij Rob de tranen door... Het werd een heel emotioneel moment voor ons vieren!

Rob en ik werden in dezelfde periode lid van het Religieus Genootschap der Vrienden.

Het was in de zestiger jaren, de jaren van de demonstraties tegen de Vietnamoorlog, waaraan Quakers overal ter wereld deelnamen. Het vredesgetuigenis sprak ons aan.

Op verzoek van Rob en Anda hielden we dus een Quaker Stille Samenkomst bij zijn uitvaart.

Om Rob' s lichaam terug te geven aan de aarde en zijn ziel toe te vertrouwen aan de Eeuwige. Rob is heengegaan, hij heeft ‘zijn biezen gepakt’. In deze Quaker samenkomst stonden we dankbaar stil bij het leven van onze Vriend Rob, een leven dat soms zwaar viel.

Hij *wankelde* echter niet, maar *wandelt* nu in het Licht.

Piet Kruithof

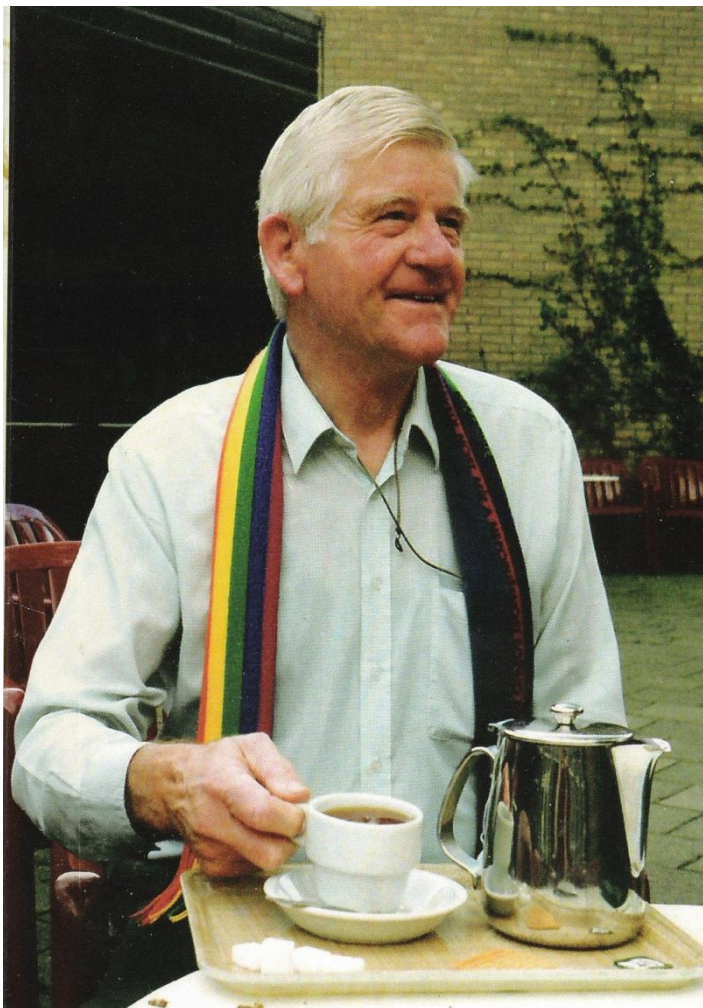
(21-juli 1924 - 12 maart 2017)

Tot het einde 'bij de tijd' en zeer betrokken bij wat zich op het wereldtoneel afspeelde.

Hij gaf er de voorkeur aan zonder verdere 'poespas' te gaan.

De crematie heeft op 17 maart in kleine kring plaatsgevonden.

Wij houden Marijke en Arp in het licht.

Verkiezingsdebat

Raad van kerken/politieke partijen.
Dudok, Den Haag , 14 februari
2017.

door Kees Nieuwerth

Het was een mooi initiatief van de Raad van Kerken om deze dialoogbijeenkomst in Den Haag te houden. Bovendien heel goed bezocht, de zaal was afgeladen vol, mensen moesten zelfs staan. En goed dat er zoveel politici waren van verschillende partijen die op de

Pia Dijkstra in gesprek met Sylvana Simons

uitnodiging ingingen: Chris van Dam van het CDA, Pia Dijkstra van D66, Van Leeuwen van Nieuwe Wegen, Ahmed Marcouch van de PvdA, Ronald van Raak van de SP, Jan Renkema van Groen Links, Silvana Simons van Art. 1, Ockje Tellegen van de VVD, Robert Valentine van de Libertarische Partij en Joël Voordewind van de CU.

De gespreksleiders vanuit de RvK, Fred van Iersel en Hillie van de Streek begonnen door eerst de politici te vragen vanuit welke waarden zij politiek bedrijven. Dat was een mooi begin. Sommigen verwezen naar o.m. hun opvoeding, soms ook kerklidmaatschap.

Genoemd werden eerlijkheid, het nemen van verantwoordelijkheid, het benutten van talenten, zorg voor elkaar, samenwerking, gelijkwaardigheid, solidariteit, barmhartigheid, zorg voor God's schepping en 'anderen behandelen zoals je zelf behandeld wilt worden'.

Een goed begin! Vervolgens werd een drietal thema's ingeleid door vertegenwoordigers van de RvK.

Het ging er daarbij om de politici een lange termijn visie, een toekomstvisie vanuit de kerken te schetsen tegenover het –veelal- korte termijn perspectief van de verkiezingsprogramma's.

Als eerste werd het thema *armoede* ingeleid door Bisschop Van den Hende, voorzitter van de Rooms Katholieke Bisschoppenconferentie. Over mensen die niet kunnen voorzien in hun eerste levensbehoeften, over mensen die daardoor niet volwaardig aan het maatschappelijk verkeer kunnen deelnemen, die zich uitgesloten voelen.

Dat er sprake is van een aanzienlijke groep mensen die te maken heeft met langdurige armoede in een ontwikkeld land als Nederland. Over een ontmoeting georganiseerd door de kerken, over kinderen en armoede. Over het diakonale werk van de kerk. Zelfs kwam even aan de orde of de

overheid niet bepaalde projecten van de kerken zou kunnen steunen, ondanks de scheiding tussen kerk en staat....Dat dit echter de overheid niet ontslaat van de fundamentele verantwoordelijkheid mensen een fatsoenlijk vangnet te bieden.

In hun reacties werd o.m. gewezen op de belangrijke rol van onderwijs, zodat jongeren, de tweede of derde generatie, zich aan armoede kunnen onttrekken. Ook werd gewezen op het feit dat sommige bevoegdheden op dit terrein door de centrale overheid aan de lokale overheden werden overgedragen.

Soms met als resultaat dat het beleid in de ene gemeente verschilt van de andere en er een risico is op rechtsongelijkheid bij het verlenen van uitkeringen en ondersteuning.

Het tweede thema, *integratie*, werd ingeleid door Ds. Karin van den Broeke, synodevoorzitter van de Protestantse Kerk in Nederland. Steekwoorden waren: we zijn geroepen te helpen wie in nood verkeren, we worden er aan gehouden mensen met respect te behandelen, we mogen delen wat we hebben, er dient een bestaansminimum te zijn voor ieder die hier leeft, iedereen in staat stellen mee te doen, kansen scheppen om te participeren, bed, bad en brood, maar ook onderwijs en toegang tot werk voor vluchtelingen.

Reacties van de zijde van de politici gingen over het aangaan van ongemakkelijke discussies over o.m. angst, wantrouwen, conflictsituaties en het reageren op discriminerende berichten op de sociale media. Kerken werden aangemoedigd deze discussies ook aan te gaan.

Erkend werd dat veel vrijwilligers in de vluchtelingenondersteuning uit kerkelijke kring komen. Vanuit de zaal kwam echter de reactie dat kerkelijk hulporganisaties en hun expertise soms –onder het mom van diezelfde scheiding tussen kerk en staat, het ‘neutraal’ moeten zijn van lokale overheden - bij (opdrachten tot) het verlenen van hulp gepasseerd worden.

Kees Nieuwerth, vicevoorzitter van de Raad van Kerken, leidde het derde beleidsthema in: *vredes- en veiligheidsbeleid*. Hij stelde dat in de meeste verkiezingsprogramma's dit thema ruim aandacht krijgt. Maar dan wel in de vorm van veel geld erbij voor defensie en veel geld eraf bij ontwikkelingssamenwerking. En dit terwijl we ons zouden moeten realiseren dat zolang een groot deel van de wereldbevolking in de zuidelijke wereld-

helft leeft in bittere armoede, lijdt onder honger, klimaatverandering en daarmee samenhangende gewapende conflicten, kortom zolang zij niet veilig zijn, wij hier ook niet echt veilig zijn! Gepleit werd voor een andere benadering, die van *inclusieve veiligheid*: dus juist niet bezuinigen op ontwikkelingssamenwerking, maar actief ondersteunen van de VN duurzame ontwikkelingsdoelen (SDG's). Zie voor nadere informatie bijvoorbeeld de website www.samenveilig.earth. Immers, wat de kerken betreft is het een schande dat er jaarlijks wereldwijd meer dan 1,7 biljoen dollar (!!) omgaat in wapenhandel en –industrie. Bovendien zouden kernwapens, net als ander massavernietigingswapens internationaal verboden moeten worden, ja uiteindelijk zelfs ook oorlog als middel om politieke conflicten op te lossen!

Toen daarna mensen in de zaal gelegenheid kregen om vragen te stellen viel op dat de vragen eigenlijk niet over die grote thema's gingen, maar over veiligheid en weerbaarheid in engere zin, in het dagelijks leven. De politici maakten –jammer genoeg- hier vervolgens gretig gebruik van door in het geheel niet in te gaan

op de majeure thema's aangeroerd in de geschetste lange termijn visie op vredes- en veiligheidsbeleid. De politici zochten als het ware de 'veilige' thema's in het gesprek, in plaats van de complexe vredesvragen, die over coöperatie in plaats van confrontatie, over wederzijdse ontwapening en wederzijds verzekerde veiligheid: de uitdagingen van de toekomst! De toekomst van een inclusieve vrede!

De gespreksleiders gaven daarom de inleider van dit thema nog één keer het woord. Hij constateerde dat de politici op thema's als de zeer hoge uitgaven voor wapens wereldwijd, een mogelijk verbod op kernwapens (waarvoor twee-derde van de lidstaten van de VN zich recent voorstander toonde, terwijl Nederland zich onthield van stemming!) en het uitbannen van oorlog hoegenaamd niet reageerden. De gespreksleiding onderschreef deze conclusie en stelde dat dit onderwerp dan toch nog eens opnieuw geagendeerd zou moeten worden in een volgende ontmoeting tussen vertegenwoordigers van de kerken en de politieke partijen.

Doopsgezind WereldWerk

Impressie van de voorjaarsconferentie, 11 en 12 maart 2017.

door Erik Dries

Ik wist weinig van de Doopsgezinden, maar wat ik ervan wist, deed me er positief tegenover staan. Een sceptisch familielid die ik ná dit weekend erover vertelde, had de wenkbrauwen hoog en bleef reserves houden omdat ze, ook gezien de naam, toch wel erg in de Here moesten zijn.

Wat moet je nou toch met die namen? Die naam waar je aan gehecht bent, die je verbindt met geschiedenis en mensen, die herinneringen en gevoelens oproept.

Doopsgezinden, Remonstranten, Quakers. Namen die niets oproepen bij het merendeel van de Nederlanders, of hooguit een gevoel van onverschilligheid, misschien ook weerstand. Wat maakt een naam? 538 zijn alleen maar cijfers. De inzet van mensen en veelvuldige confrontatie ermee, hebben ervoor gezorgd dat je nu denkt aan een aardige radiozender. Het thema van het weekend was ‘krijg de klere’.

Nu zijn er mensen die bij deze uitdrukking meteen associëren ‘krijg de cholera’ en op ethische gronden bezwaren hebben. Ja, een woord, een naam roept direct iets op.

Eén workshop ging over de gevoelens die je bij kledingstukken of schoenen kon hebben. En over hoe mensen je beoordelen, in een hokje kunnen plaatsen vanwege je uiterlijke verschijning. En hoe je zelf je kleding aanpast aan de rol of functie die je gaat vervullen. Ik zie een parallel tussen de kleding en de naam die je draagt. Je hebt er gevoelens bij, ze roepen gevoelens en gedachten op bij anderen, ze hebben een functie.

Doopsgezinden, Remonstranten, Quakers.

Hartstikke hippe, vrije, actieve, goede mensen.

....In antieke, afgedragen, grauwe kleding.

....Met antieke, afgedragen, grauwe namen.

Vredesgemeenschap 1, 2 en 3. Zou dat niet wat zijn? Het gemeenschappelijke benadrukken, en de kleine verschillen zitten in de 1,2 en 3.

Maar daar gaat dit stukje niet over, de titel is immers ‘impressie van de voorjaarsconferentie van Doopsgezind WereldWerk’. Ik werd opgehaald van het station en naar het heerlijke Fredeshiem gebracht. Daar hield iemand een inleiding, waarin o.a. de workshophouders een enthousiasmerend praatje hielden en twee sprekers kort geïnterviewd werden over óf een stukje geschiedenis óf een lopend project. Alles flitsend ondersteund door filmpjes van YouTube.

In workshop 1 ging het dus over kleding als subject en als object – boeiende ervaringen! In workshop 2 konden oud en jong T-shirts

beschilderen. Trouwens: véél jongeren tussen de 20 en de 30. De andere workshops heb ik niet gevolgd. Die gingen over eerlijke kleding, fair-wear, duurzame kleding. 's Avonds was er een hele goede en leuke pubquiz (4 rondes, om een idee te geven: ronde 1: welk traditioneel kledingstuk zie je hier? Ronde 2: noem de titel en artiest van dit lied over kleding – bijvoorbeeld “krijg nou allemaal de klere” van Danny de Munk, “blue suede shoes” van Elvis).

De volgende ochtend: RepairCafé en kledingruil (in het kader van normaal en leuk duurzaam omgaan met kleding).

Zaterdagavond en zondag aan het eind was er een dienst of viering. En wat mis ik de stilte dan. Er worden zulke goede dingen gezegd of gezongen. Goed over nagedacht. Maar het laatste woord of de laatste toon is nog niet weg of het volgende onderwerp is al weer van start. Zonde! Ik kwam een paar bekenden tegen, heb leuke gesprekken met mensen gevoerd. O.a. Jaap en Annelies Schiere – allemaal de groeten. Dus een prima indruk overgehouden & nieuwsgierig geworden naar de doopsgezinde gemeenschap in Den Haag.

Harky Klinefelter (voor diverse mensen een bekende) is erg betrokken bij de actie ‘we gaan ze halen’. En het vervolg daarvan. In april willen ze naar Griekenland rijden en vluchtelingen halen. Dat kan gevaarlijk zijn en lokale gemeenschappen hier in Nederland worden gevraagd een chauffeur te ‘adoptereren’ (zie volgende bladzijde).

Het RepairCafé was een workshop op de WereldWerk-conferentie

Let's Bring Them Here

van de website 'We gaan ze halen' naar aanleiding van de conferentie Doopsgezind Wereldwerk

Nederland moet zijn verplichting nakomen om vluchtelingen over te nemen uit kampen in Griekenland en Italië. Dat eist de stichting We Gaan Ze Halen van de Nederlandse staat. De staat komt de afspraken over de herverdeling van vluchtelingen over de Europese Unie, gemaakt met de Europese Commissie, tot nu toe onvoldoende na.

In september 2015 beloofden EU-landen 160.000 vluchtelingen over te nemen uit Griekenland en Italië. Nederland heeft de taak 8.712 van de 160.000 vluchtelingen op te vangen in twee jaar tijd. Nu, zes maanden voor de deadline, zijn pas 1.433 vluchtelingen overgeplaatst.

„Nederland wil tussen nu en september honderd herplaatste vluchtelingen per maand ontvangen”, zegt Rikko Voorberg, oprichter en voorzitter van de stichting, die wil opkomen voor vluchtelingen. „Dat betekent dus dat ze de afspraken niet gaan nakomen.”

Actie van 'we gaan ze halen' op het binnenhof waar al bijna 500 nummerborden verzameld werden van autos van mensen die naar Griekenland willen gaan om vluchtelingen te halen.

Let's Bring Them Here is a grassroots action, started by Dutch citizens, and supported by:

HUMANISTISCH VERBOND

Religions for Peace

Op bezoek bij Oscar Jansen

door Sytse Tjallingii, bij de foto van druppels op koolplanten op de voorkant van deze Vriendenkring

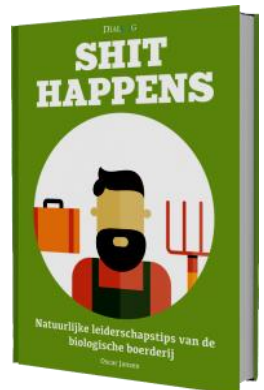
Oscar Jansen was een van de deelnemers aan de retraite van de Quakers in de Sint-Willibrordsabdij. We maakten een afspraak met Oscar om een kijkje bij hem te nemen op zijn bedrijf Acore bij de biologische boerderij 'Landjuweel De Hoeven' bij Dalfsen. Wij krijgen al jaren onze groente en fruit van deze boerderij. Oscar laat teams, managers en

Oscar laat zien hoe de kool groeit als kool

professionals ervaren hoe ze succesvol én gezond kunnen worden en blijven. Hij laat je werken op een biologische boerderij. Hierdoor kom je tot verrassende inzichten over de wijze waarop je je op een natuurlijke manier kunt ontwikkelen en groeien. We praten in zijn mooie eenvoudige coachingsruimte over de retraite en over zijn bezieling met dit werk. Daarna laat hij de boerderij zien. Vanuit zijn observaties op de tuinderij stelt hij je vragen over jouw gewoontes in het dagelijks werk. Hij legt daarbij de link tussen de gang van zaken op de biologische boerderij en jouw leven en omgeving. Wat maakt die biologische boerderij nu zo gezond en succesvol? De parallellen met het dagelijkse werk komen in een gesprek van Oscar met de mens(en) die hij coacht vanzelf naar boven. Hij heeft ons uitgenodigd om mee te eten met de boer en de mensen die op zijn zorgboerderij meewerken, een heerlijke gezellige maaltijd, met uitleg over het leven als biologische boer.

In het boekje 'Shit Happens' onthult coach Oscar Jansen de fijne kneepjes van natuurlijk leiderschap. Zoals de boer voedingsstoffen toevoegt aan de plant, zo leer je hoe je waarde toevoegt aan jouw leven en bedrijf en hoe je op de kracht van het natuurlijke organisatiesysteem kunt vertrouwen. Een goede manager is als een boer op een biologische boerderij: hij gaat niet tegen de natuur in, maar helpt de natuur een handje.

Waarheid en Beroering.

door Linda Murgatroyd, Uit: *The Friend*, 27 januari 2017, vert. Nel Bennema

Toen ik zat na te denken over de politieke onrust in Groot Brittannië en daarbuiten heb ik me afgevraagd of er overeenkomsten waren met Engeland in de tijd van de burgeroorlog in de zeventiende eeuw. De afzetting en onthoofding van Karel I was niet voorzien aan het begin van de oorlog, maar werd politiek onvermijdelijk na zijn herhaalde weigering om te onderhandelen. De werkelijke debatten over politiek beleid begonnen pas nadat de parlementsleden enkele overwinningen hadden behaald. Onstabieleit en onverdraagzaamheid gingen nog tientallen jaren daarna door. Ik zie vandaag enkele punten van overeenkomst met het Brexit referendum en de grote veranderingen in andere landen. Het hele politieke landschap is veranderd en de transformatie gaat door. Gebeurtenissen geven de weg aan, meer dan doordacht beleid. Belangrijke instituties en landen verkeren in diepe crisis. Klimaatchaos en oorlog worden waarschijnlijker, waardoor kwetsbare mensen het hardst getroffen worden.

Zijn wij als mieren in het 'niet weten'?

De waarheid heeft daaronder geleden: beledigingen en slogans hebben te vaak het debat tussen ter zake kundigen met de juiste informatie overgenomen. Zonder waarheid worden vertrouwen en opbouwende relaties ondermijnd. In een dergelijke periode van beroering kwamen de Vrienden van de Waarheid op, die later het Religieus Genootschap der Vrienden werden. Het kwam voort uit mensen die erkenden dat zij zich bewust waren van het “niet-weten”, en daarom gingen zoeken en wachten op leiding, alleen en samen.

Het Genootschap groeide doordat mensen spraken over hun spirituele ervaring en over hun waarden, en kritische vrienden waren voor elkaar, elkaar actief ondersteunden bij hun streven om te leven vanuit het getuigenis van hun waarheid en hun waarden.

Misschien zou het vandaag de grootste bijdrage van Quakers kunnen zijn om evenzo te handelen: te spreken vanuit onze spirituele ervaring en duidelijk te zijn over onze waarden, en van daaruit meer hoorbaar en zichtbaar te leven in onze woorden en daden, en elkaar te ondersteunen wanneer wij proberen te leven vanuit deze getuigenissen. Misschien zouden we meer belang moeten hechten aan eenvoudig tijd ervoor te nemen om in *worship**) bijeen te zijn. Samen te zoeken naar helderheid en “mindful” te leven is beter dan ons te haasten om dingen gedaan te krijgen. Misschien zouden we ook actiever moeten zijn om:

- 1) anderen uit te nodigen om met ons samen te zijn in de wijdingssamenkomst,
- 2) bij het zoeken naar helderheid vanuit onze stille samenkomst,
- 3) hen te verwelkomen als zij ons opzoeken.

Er is veel te doen. Wanneer we ons werkelijk sterk voelen en geleid, opent zich de weg voor onze *ministry**) en is zij vruchtbaar. Laten we de moed hebben om te wachten en in stilte bijeen te zijn, ons open te stellen voor een “goddelijk” gezichtspunt. Het heeft ook als resultaat dat daardoor ons bewustzijn groeit van het geweldige van de Schepping, waarin de huidige ontredde slechts een klein stipje is in het landschap. Dit verwachtingsvol luisteren is deel van ons geestelijk leven en getuigenis; misschien is het ook hetgeen de wereld nodig heeft.

*) *worship*: hier: Quaker wijze van eredienst

*) *ministry*: wederzijdse geestelijke ondersteuning en inspiratie

Zendbrief van Vrienden van Afrikaanse afkomst

Zendbrief 2016 van de Fellowship Vrienden van Afrikaanse afkomst in de Verenigde Staten.

door Ayesha Imani, schrijfster, Vert. Nel Bennema

Groeten aan Vrienden overal ter wereld.

Vrienden van Afrikaanse afkomst, hun familie en vrienden, die meetings vertegenwoordigen uit de hele VS, waren van 12 - 14 augustus 2016 op hun jaarvergadering bijeen in Arch Street Friends Meeting in Philadelphia, Pennsylvanië. Het thema van de bijeenkomst was: “Opladen, Vernieuwen, Verblijden”.

In het vertrouwen van Gods aanwezigheid in alle mensen kwamen Vrienden bijeen voor drie dagen van wijdings-samenkomst, van wijdings-samenkomst voor zaken, presentaties en vriendschap. De vergadering hield zich bezig met de zorgen en de crises waarmee de Afrikaans-Amerikaanse gemeenschap wordt geconfronteerd, waaronder ook het door de staat gesanctioneerde geweld tegen mannen, vrouwen en kinderen van Afrikaanse afkomst. Er werd een minuut gemaakt om uitdrukking te geven aan het getuigenis van de Fellowship inzake dit geweld tegen personen van Afrikaanse afkomst. De minuut bevatte vier actiepunten: het instellen van een vredescorps; het oprichten van vredescentra; het bevorderen van gemeenschapstraining van de politie en het bepleiten van ontwapening van zowel de politie als de gemeenschap.

De vergadering begon op vrijdag met een voorstelling door Amanda Kemp, met daarin een historische collage van citaten uit de Grondwet, Abraham Lincoln, Martin Luther King Jr., Assata Shakur en autobiografische teksten. Ze werd op de viool begeleid door haar echtgenoot Michael Jamanis. Zaterdag was er een gedeeltelijk geprogrammeerde wijdings-samenkomst, die werd geleid door

dr. Ayesha Imani schrijfster van de Fellowship of Friends of African Descent

Eluware Osayande, werkzaam bij het American Friends Service Committee als hoofd Diversiteiten. Vanuit de stilte werd een boodschap gedeeld van de strijd om het lied van God te mogen zingen in een vreemd land, met een oproep voor spirituele en culturele authenticiteit. Eluware opende zijn toespraak “Zwarte Liefde voor Zwarte Levens”, met het lezen van Jeremia 8:22: “Is er een balsem in Gilead?”. Zijn boodschap belichtte de componenten die nodig zijn voor een rechtvaardige burgermaatschappij. Eluware citeerde:

Dr. Martin Luther King Jr: “Macht zonder liefde is roekeloos en beledigend, en liefde zonder macht is sentimenteel en bloedeloos”.

Na de wijdingssamenkomst waren de Vrienden bijeen voor een herdenking van overleden voorgangers.

De Vrienden legden het plan vast voor het organiseren van een reis naar Ghana, dat was voortgekomen uit de opdracht van de Fellowship om Quakers van Afrikaanse afkomst overal ter wereld te ondersteunen. De Vrienden waren het erover eens dat het voor Jonge Vrienden belangrijk zou zijn om

deel uit te maken van de Ghana-reis en te zoeken naar een datum waarop de leiding van het Chester Vredeskamp over Vrede en Kunst daarbij aanwezig zou kunnen zijn. Waarschijnlijk zal de reis in augustus 2017 plaatsvinden.

De financiën van de Fellowship kwamen aan de orde, waarbij de noodzaak van meer financiële steun voor de bredere Quaker gemeenschap werd besproken. Vrienden wezen erop dat het werk van de Fellowship een pastorale zorg is die voorziet in de noden van Vrienden van Afrikaanse afkomst, die de Maandvergaderingen, de Jaarvergaderingen of andere Quaker organisaties niet op zich kunnen nemen. Er werd ook op gewezen dat, waar de Quaker gemeenschap een afspiegeling is van de grotere Amerikaanse maatschappij met grote raciale inkomensongelijk-

heid, de aanpak door Quakers van dit probleem voor de Amerikaanse samenleving een model zou kunnen zijn van raciale gerechtigheid. Vrienden maakten een minuut van waardering voor het harde werk en de toewijding voor de Fellowship van Deborah en Delisha Saunders. Vrienden spraken in een minuut ook oprechte dank uit voor de trouwe dienst van de tijdelijk schrijver, Francine Cheeks.

's Middag waren er twee workshops. Sa éd Atshan, bezoekend assistent-hoogleraar voor Vrede en Conflict- Studies aan Swarthmore College, hield een voordracht over 'Van Ferguson naar Bethlehem: Zwart/Palestijnse solidariteit', waarbij hij de geschiedenis onderzocht van wederzijdse solidariteit van Zwart Amerika en de Palestijnen.

Fellowshiplit Claudia Wair vertelde over zelfzorgoefeningen die gebruikt kunnen worden om het lichaam en de geest te ontspannen in moeilijke tijden.

Op zaterdagavond was er een toespraak door Lewis Webb Jr., voorheen openbare aanklager van New York City, en nu coördinator van AFSC voor het Justitie programma dat zich bezig houdt met heling en transformatie. Hij sprak over de benarde situatie van kinderen van mensen die lijden door massale opsluiting in gevangenissen. Hij vroeg de groep om vijf vragen te beantwoorden over onze voorstelling van het besef dat achtjarigen hebben van eerlijkheid of hoop.

De deelnemers vonden dit een uitdagende oefening, waarbij compassie en een dringende behoefte om actie te ondernemen, tot uiting kwamen. De bijeenkomst eindigde met een wijdingsdienst op zondag samen met de Arch Street Friends Meeting.

Minuut van de Vrienden van Afrikaanse afkomst

Vert. Nel Bennema

Minuut betreffende door de Staat gesanctioneerd geweld.

De Fellowship van Vrienden van Afrikaanse Afkomst keurde op zijn Jaarvergadering 2016 de volgende minuut goed, voor publicatie onder Vrienden en wereldwijd betrokken gemeenschappen.

De Fellowship van Vrienden van Afrikaanse afkomst is een 25 jaar oude organisatie die de spirituele vorming van Quakers van Afrikaanse afkomst ondersteunt en gelegenheid biedt voor het delen van onze concerns. Als diegenen onder ons, die er in de Verenigde Staten getuige van zijn hoe in de media buitensporig politiegeweld en de daaruit voortvloeiende raciale spanningen worden weergegeven, voelen wij ons gedreven om door onze compassie met onze gemeenschappen tot actie op te roepen, die zal leiden tot rechtvaardigheid en respect, in het bijzonder in Amerika voor zwarte mannen, maar ook voor zwarte vrouwen en kinderen. Wij staan naast hen die onverdraagzaamheid, structureel racisme en door de staat gesanctioneerd geweld hebben ervaren als historische en voortdurende bron van zinloos lijden en dood onder onze mensen.

Wij betreuren het verlies van ieder mensenleven, ook dat van politiemensen. De aanwezigheid van de politie lijkt echter te vaak op een bezettende macht, die eerder bedoeld is om een onzichtbare elite te beschermen en te dienen, dan degenen die in onze gemeenschappen wonen. Wij zien ook dat het geweld en het tragische doden van onschuldige burgers zo velen in onze gemeenschappen heeft geraakt. Wij geloven dat deze kwade krachten niet kunnen worden overwonnen door wraak en vergelding, maar alleen door respect, vindingrijkheid en liefde. Jezus leerde ons dat het liefhebben van God en onze naaste het grootste gebod is.

De problemen van racisme, militarisme en geweld waarmee we worden geconfronteerd, zijn diep gewortelde en minder herkenbare ziekten van materialisme en hebzucht. Vanaf de slavenhandel en de plantage-economieën in het Amerikaanse Zuiden tot de terroristische onderwerping van Jim Crow (zie volgende bladzijde voor uitleg) naar de hedendaagse resultaten van slecht onderwijs en massale opsluitingen, zijn raciale stereotyperingen gebruikt om de uitbuiting en ontkenning van economische mensenrechten van mensen van Afrikaanse afkomst te maskeren en te rechtvaardigen. Daardoor beschikken deze gemeenschappen over onvol-

Jim Crow stond symbool voor de onderdrukte en gediscrimineerde zwarten in het begin van de negentiende eeuw.

Protest mars tegen discriminatie voor gelijke burgerrechten, symbolische begrafenis van Jim Crow.

Met de Jim Crow-wetten wordt verwezen naar het geheel van wetten in de Verenigde Staten van Amerika die rassenscheiding legaliseerden na 1890, met name in de zuidelijke staten. Deze wetgeving was er vooral op gericht Afro-Amerikanen gescheiden te houden van de blanke burgers, bijvoorbeeld door middel van aparte restaurants, parken en openbaar vervoer. Racistische wetgeving van vlak na de Amerikaanse Burgeroorlog wordt de Black Code genoemd.

doende bronnen, zoals blijkt uit een tekort aan banen, gezondheidszorg, goed onderwijs en fatsoenlijke huisvesting.

Door het gebrek aan reële mogelijkheden voor werk en economische zelfstandigheid, komen er ondergrondse economieën in onze gemeenschappen op, om dit gat te vullen. In deze economieën worden mensen gecriminaliseerd en vervolgd, zelfs wanneer zij alleen maar zoeken naar mogelijkheden om hun gezinnen te onderhouden. Wij realiseren ons dat wij geen zinvol debat kunnen voeren over het beëindigen van rassensonderdrukking, als wij niet ook het klassenverschil, de werkloosheid en de inkomensongelijkheid bespreken.

In reactie op deze werkelijkheden doen wij als Quakers en als mensen van Afrikaanse afkomst de volgende oproep:

1. VREDESCORPS.

De training, ondersteuning en tewerkstelling van een “vredescorps”, dat bestaat uit politiemensen en vredeswachten vanuit de gemeenschap, waarvan niemand bewapend is. De vredeswachten zullen plaatselijke bewoners zijn die relaties hebben binnen de gemeenschap en vertrouwen genieten op straat (speciaal van jonge mensen), om de bereidheid en de capaciteit voor het gebruik van geweldloze methoden voor het de-escaleren van conflicten te ontwikkelen. (Terugkerende burgers zijn een belangrijke bron voor dit werk.)

2. VREDESCENTRA.

De ontwikkeling en ondersteuning van “vredescentra” in onze gemeenschappen, die veilige plaatsen, onderwijs, culturele en recreatie-mogelijkheden zullen bieden voor jonge mensen in onze gemeenschappen. Quaker Trainingen voor Alternatieven voor Geweld kunnen worden aangepast aan de culturele ervaring van Afrikaanse mensen. Deze centra zullen ook functioneren als plaatsen waar Quaker worship en -waarden kunnen worden gevormd en ontwikkeld.

3. GEMEENSCHAPSTRAINING.

Politietraining zal blijvend en consistent zijn, inclusief training betreffende onbewuste vooroordelen, die niet alleen maar academisch is maar juist gebaseerd op gemeenschap. Politieafdelingen moeten hun opleiding vernieuwen, opdat hun leden worden getraind in het de-escaleren van mogelijk gevaarlijke situaties, en waarvan niet een “shoot to kill” wordt verwacht in iedere situatie die zij gevaarlijk vinden.

4. ONTWAPENING.

Het bevorderen van de ontwapening van onze gemeenschappen (inclusief delen van de politiemacht die verantwoordelijk is voor kleine overtredingen), door het verwijderen van kleine wapens, geweren en automatische wapens. We realiseren ons dat dit doel een lange adem vergt en een culturele verandering vereist van ons huidige vertrouwen - op - geweld naar het oplossen van sociale problemen. We geloven echter dat we allemaal veiliger zijn zonder wapens.

Met de woorden van de dichter Nikki Giovanni: ”Zwarte liefde is Zwarte rijkdom” zetten wij ons als Quakers van Afrikaanse afkomst persoonlijk in voor deze doelstellingen, en nodigen anderen uit om zich voor dit doel bij ons te voegen.

Wij doen een beroep op Quaker organisaties om een deel van onze aanzienlijke gemeenschappelijke beleggingen te gebruiken om dit werk te ondersteunen.

Dat licht?

door Erik Dries

dat licht?
neh, bestaat niet

1

dat licht? nah,
misschien bestaat 't
maar niet voor mij

2

mmmmm.....?

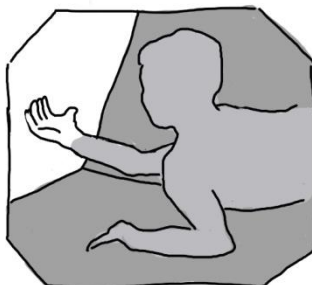
3

Licht?
Onzin

4

...of toch?

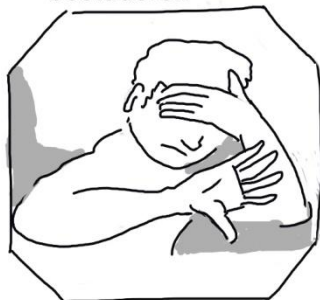
5

ik voel wat... en zie
effect op die plant...

6

bah, je kan er
niet in kijken en
bestuderen

7

kijk nou, ik wordt
bruin

8

dat licht, mooi

9

Andere veiligheid, veiligheid voor de ander....

door Johannes Berger

Het gangbare vertoog stuurt erop aan dat wij ons angstig voelen over de geleidelijke en de snelle veranderingen waarvan wij getuige zijn. Ook ikzelf betrap mij er soms op dat ik schrik van de alom sterk groeiende defensie-uitgaven, van de toenemende macht van autocratische staten en van de crisis (klimaat, energie en economie) die als een zwaard van Damocles boven ons hoofd hangt. Het maakt dat ik mij zorgen maak over de verkeerde dingen, of op een zorgelijke, destructieve manier: over mijn baan, over voedsel- en energievoorziening als er logistieke problemen zouden opduiken wanneer de olie misschien eens opraakt, over de duinen die mij nu nog wel beschermen tegen het wassende water, maar hoe lang nog? Deze gevoelens van onzekerheid leiden er soms toe dat mensen zich gaan verschansen achter muren, hekken, grenzen, waar hen een schijnveiligheid wacht. Toezicht, camera's, gepantserde auto's, gewapende mannen en vrouwen. Een veilige maar ijselijke wereld.

Wat is dan veiligheid?

Hoe 'maak' je dat?

Hoe organiseer je opnieuw vertrouwen?

Veiligheid bevat al de bovengenoemde aspecten en nog veel meer! Dit illustreert dat alles in de wereld met elkaar in verband staat. Dat is een wezenlijk kenmerk van de situatie waarin wij de laatste decennia leven. Met andere woorden, de schade die wij toebrengen aan de natuur of aan de ander, berokkenen wij uiteindelijk ook onszelf.

Welke relevantie hebben onze Quaker getuigenissen nog in dit verhaal?

Een ander, wezenlijk kenmerk van onze tijd is het feit dat wij geneigd zijn technische oplossingen te bedenken voor onze problemen zonder de oorzaken ervan aan te pakken. We bestrijden liefst de symptomen, zodat wij zelf niet hoeven te veranderen en geen concessies hoeven te doen aan onze levensstijl. We leven als goden! Dat willen we verdedigen met alles wat we hebben, wapens, muren, grenzen: ik, ik, ik. Echte oplossingen worden echter pas gevonden als wij (ook) bereid zijn om als mens te ver-

anderen, en zo mogelijk een andere levensstijl te ontwikkelen. Ook dit is historisch gezien een grote uitdaging, omdat het voortbestaan van de mens ervan afhankelijk is geworden.

Gegeven deze twee kenmerken van onze tijd - alles hangt met alles samen en onze neiging om louter technische oplossingen na te streven - is er behoefte aan een nieuwe universele solidariteit. Die zou zich kun-

nen uiten in de vorm van gesprek en actie die ons allen verenigt. En waar wij ook als Quakers voor ijveren als we het sacrament van het leven vieren.

We hebben dus behoefte aan een nieuwe, universele, globale solidariteit. Als wij als mens bereid zijn te veranderen, dan is het al gauw duidelijk dat wij allen nodig zijn om de schade die aan onze wereld is toegebracht (aan mensen en aan de planeet) te herstellen. En iedereen kan daaraan meewerken vanuit haar of zijn eigen cultuur, ervaring en vermogen. Er zijn veel initiatieven en bewegingen van bijvoorbeeld boeren, open source internet, het parlement van burgemeesters en lokaal voedsel die het lokale en het globale met elkaar verbinden. Het zijn bouwstenen voor transitie en een nieuwe, universele solidariteit.

Wij hebben behoefte aan gesprek en actie die ons verenigt, juist omdat deze uitdaging ons allen aangaat en ons allen raakt. Er is een noodzaak om oprechte en eerlijke debatten te voeren. Helaas vinden deze nauwelijks plaats, zelfs niet in de afgelopen verkiezingstijd! Essentiële zaken als energietransitie, klimaat, (wereldwijde) ongelijkheid en (on)veiligheid kwamen in de aanloop naar de recente verkiezingen in het geheel niet aan de orde. Sterker, er zijn grote weerstanden die onze inspanningen tot gesprek en actie frustreren. De machten, zoals oliemaatschappijen, banken en politiek, weigeren over het algemeen oplossingen te zoeken en liegen over hun ondermijnende activiteiten, terwijl veel anderen gewoon geen belangstelling hebben. Zij leven in leugen, ontkenning, onverschilligheid, berusting en soms ook in blind vertrouwen op de *techno-fixes*, die vaak onbedoelde gevolgen met zich meebrengen.

Vanuit ons Quaker-zijn komen bij mij de volgende vragen op:

- Voel ik mij veilig? Wat is veiligheid, en hoe kun je die ‘maken’?
- Hoe verhoudt zich inclusieve veiligheid tot pacifisme?
- Wat betekent dit voor de manier waarop wij als Quakers tegen vrede aankijken?
- Hoe kan universele solidariteit er uit zien?
- Wat kunnen wij leren van de natuur, duurzaamheid, de klimaatuitdaging? Hoe is onze relatie met de natuur, hoe kunnen wij deze veranderen? Is dat relevant voor inclusieve veiligheid?
- Hoe kunnen wij ons inzetten om bij te dragen aan inclusieve veiligheid in de wereld om ons heen?
- Is inclusieve veiligheid een bruikbaar concept voor het kiezen van hulpprojecten (zoals AFSC dat bijvoorbeeld doet met *shared security*) die we met het QHF (of privé) ondersteunen?

Inclusieve veiligheid gaat over ons, als mens. Dat we allen hard nodig zijn! De mens is zowel oorzaak als oplossing van het probleem! Mag ik het wonderlijk noemen dat het ‘probleem’ zich als vanzelf zou oplossen wanneer ieder van ons vandaag zou besluiten in het Licht te leven, ieder moment van de dag? Dan weten we dat het leven geen probleem is dat opgelost moet worden, maar dat het goed is, dat we het leven mogen vieren!

Een Jihad van Liefde

door Mohamed El Bachiri.

Opgetekend door David Van Reybrouck., Boekbespreking door Marlies Tjallingii

Mohamed El Bachiri is een Marokkaanse Belg, moslim en wonend in Molenbeek. Hij verloor zijn vrouw Loubna Lafquiri op 22 maart 2016 door een aanslag op de metro in Brussel. 's Morgens op weg naar haar werk, kwam ze niet meer terug. Wat is dat voor een actie, wat is dat voor een moeder, - aldus de kinderen-, die afscheid neemt met een kus en niet terugkomt. Weg.

Het boek is pas uit en komt langs verschillende kanten op mijn pad: een artikel in Trouw, in De Wereld Draait Door, via een vriend van het Zwols Vredesplatform. Ik koop het boekje en lees de inspirerende verhalen van Mohamed. Hij legt uit wat Jihad is:

- 1 Inspanning, strijd op Gods weg (volgens Larousse). Iedere moslim moet deze aangaan tegen zijn hartstochten. De profeet Mohammed beschouwt deze als de 'grote jihad'
2. Strijd om het domein van de Islam te verdedigen. (Beschouwd als de 'kleine jihad')

El Bachiri is een overtuigd en doorleefd moslim, met liefdevolle gedachten zelfs over de mens die de aanslag heeft gepleegd.

"Wij zijn allemaal broeders' zeg ik. 'Is iemand die zoiets doet ook een broeder?' 'Ja, dat is ook een broeder, maar een broeder die een verkeerd pad heeft gekozen. Als mens blijft hij je broeder, ook al heeft hij het allerergste gedaan'" En (pagina 52) *"Door te schrijven over liefde kom ik dichterbij je stralende gelaat."*

Hoe zou het zijn als hij zou schrijven over haat? Verder weg van haar gelaat. Op de Koran school: *"We moesten de Koran uit ons hoofd leren - niet uit ons hart"* Ik begreep dat dit vroeger op de gereformeerde school ook zo was met de psalmen.

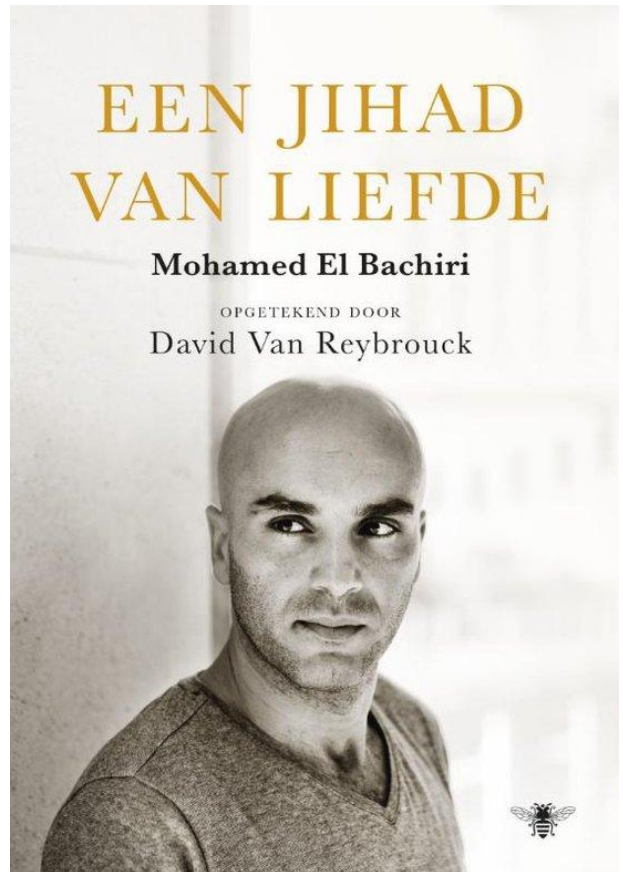
Hij ging op een katholieke school en heeft veel genegenheid, bewondering en vriendschap voor die katholieke gemeenschap. Hij roept alle moslims op om eenzelfde barmhartigheid tentoon te spreiden tegenover aanhangers van andere overtuigingen. Hij legt uit hoe Mohammed zich heeft ontwikkeld van profeet tot leider en stelt de vraag, hoe Jezus dat gedaan zou hebben, hoe hij zijn boodschap zou hebben kunnen volhouden, als hij een politieke functie had gekregen. Ook legt hij uit hoe de profeet leeft in zijn historische context, die we niet zonder meer in onze tijd kunnen zetten. Hij ziet Mohammed als humanist en feminist, een profeet die heel erg openstond en die de dialoog met zijn tijd aanging.

“Voor ons, moslims met gezond verstand, is het vanzelfsprekend en noodzakelijk om de krijgszuchtige passages uit de Koran te beschouwen als historische woorden uit de zevende eeuw. In geen geval mag er universele geldigheid aan worden toegerekend. Ze mogen nooit ofte nimmer worden gebruikt om iemand anders kwaad te berokkenen.

Laat ons handelen vanuit de rede en het hart. Aan moord of oorlog is niets spiritueels of transcendent: die hebben in de eerste plaats te maken met relaties tussen mensen onderling, met gebieden die je wilt beschermen of veroveren. Is een militaire overwinning een overwinning voor God? Zijn de doodskreten een symfonie ter meerdere ere van God? Wat is er religieus aan een volk dat een ander volk uitmoordt ” (pagina 27).

In deze tijd waar zoveel angst is voor moslims, denk ik dat het belangrijk is om meer van deze boodschappen te krijgen van onze moslim broeders en zusters. Spreken over verbinding in plaats van angst voor elkaar. Mohamed El Bachiri vertelt, dat nieuwsgierigheid een drijfveer van hem was en is. Daardoor leerde hij over de geschiedenis van andere volken, wat hem helpt om ook te leren over de toekomst.

Hij vertelt over de liefde van Loubna, hoe ze elkaar ontmoeten, trouwen en kinderen krijgen. Hoe hij groeit door haar liefde. Ontroerend mooi. Poëtisch. In de Quakermeeting in Deventer vanmorgen las ik van pagina 90. Het zou zo uit 1 Korinthe 13 kunnen komen. Warm aanbevolen om onze geweldloosheid te verstevigen en te inspireren! En onze openheid naar onze moslim broeders en zusters te laten groeien.

Liefde

door Mohammed El Bachiri, uit: 'Een Jihad van Liefde'

Liefde, dat wat me drijft, me laat leven en overleven.

Liefde, de basis, de sokkel waarop ieder geloof moet rusten.

Liefde, de bron waar ieder mens uit moet kunnen putten.

Liefde, het begin van elke bloei

Liefde, het schuiloord voor wie in zijn tranen verstikt.

Liefde, de omhelzing voor een onbekende ziel.

Liefde, kan niet leiden tot haat, want vreugde leidt nooit tot pijn.

Liefde kent alleen genade en vergeving.

Liefde oordeelt niet, liefde is onschuldig.

Liefde kun je uitdrukken en voelen.

Liefde is niets dan delen en aanvaarden.

Liefde kan intiem zijn en toch overal.

Als jij Liefde bent, heb ik dezelfde godsdienst.

*Mohammed El Bachiri
nog met zijn vrouw
Loubna*

Genieten van het leven.

door Brenda Claxton Uit: *The Friend*, 3 maart 2017 vert. Nel Bennema

Brenda vertelt in *The Friend* hoe, geïnspireerd door een bezoek aan een vriendin, een nieuwe ervaring het leven van haar en haar man verrijkt.

“Iedere avond voor we naar bed gaan zitten we samen te overdenken welke drie dingen die dag ons hebben verrijkt.

Dat blijken heel eenvoudige dingen te zijn, zoals kijken naar de vogels die buiten het keukenraam zich met de noten voeden, de spreeuwen die met elkaar zitten te kibbelen, de wandeling met onze grote zwarte hond Marcus op de koude bevroren grond en zien hoe hij vol energie en enthousiasme rondrent, of de prachtige zonsondergangen van de laatste tijd, toen we gebiologeerd keken hoe de grote rode zon langzaam achter de horizon zakte en daarna de lucht werd gevuld met uitvloeiende wolkenformaties, die het licht van de ondergaande zon reflecteerden.

Er zijn ook praktische dingen zoals de heerlijke champignonsoep die ik voor de lunch had gemaakt, en bij de open haard zitten kijken naar de vlammen. Ik denk vaak als ik aan het koken ben of brood aan het bakken en verschillende ongelijksoortige ingrediënten combineer om iets te maken wat helemaal anders is, dat ik deel uitmaak van een soort wonder. Gisteravond was mijn man helemaal vastgelopen, maar toen herinnerde hij zich dat hij zwarte druiven had gegeten, en ik kan deze zelf nu nog proeven, hoewel het niet eens mijn suggestie was. Ik geloof dat het overdenken en samen delen van verrijkende ervaringen die gedurende de dag zijn gebeurd een vorm van gebed zijn, van dankbaarheid.

Het lijkt de kwaliteit van mijn nachtrust en dromen te veranderen en zal, hopelijk, geleidelijk onze dankbaarheid voor het leven ten goede komen”.

Zonsondergang om dankbaar voor te zijn

Quakers in Brussel Ruimte voor dialoog

bron: *Around Europe*, vertaling Peter van Leeuwen

Behalve in Brussel, bevinden zich ook in Straatsburg Europese instellingen. Behalve het bekende '*Europese Hof voor de Rechten van de Mens*' heb je daar bijvoorbeeld de '*Raad van Europa*'. Hier gaat het niet om 27 landen zoals in de EU (die heeft een '*Europese Raad*'), maar om 47 Europese landen met in totaal 820 miljoen inwoners. De 47 ministers van Buitenlandse Zaken van de Raad komen jaarlijks op dat niveau bijeen. De parlementariërs komen vier maal per jaar bijeen in de Parlementaire Assemblee van de 'Council of Europe' (PACE). Eind januari vergaderde PACE met 324 parlementsleden, afgevaardigd uit de 47 nationale parlementen over: **GEDWONGEN MIGRATIE**.

QCEA was ter plaatse om op informele wijze met diverse parlementariërs te spreken en ze aan te moedigen bij dit proces betrokken te raken vanwege de inherente waarde van elk mens. Het is soms gemakkelijk om cynisch te zijn over de schijnbaar tandeloze Raad van Europa, maar als wij willen geloven in vrede, dan moeten we proactief zijn en mechanismen van de dialoog steunen, die het alternatief voor oorlog zijn. In deze sessie van de 47 parlementen werd het verslag en de verwante resolutie van een rapporteur over dit onderwerp geadopteerd. Volgens de regels van de Raad van Europa, gaan alle 47 regeringen nu nog bijeenkomen, de resolutie bespreken en gezamenlijk reageren, wat dit voorjaar zal gebeuren. Het debat was weliswaar constructief, maar uiterst rechtse politici probeerden het wel steeds te vermengen met uitspraken over terrorisme en sommige anderen traptten in die val.

Lunch en meditatie voorafgaande aan het Oekraïne debat studie tour 2014

Aan het einde van de bijdragen in het debat, namen de PACE-leden resolutie nr. 2147 aan over "de noodzaak Europees migratiebeleid te hervormen". Deze resolutie spreekt de bezorgdheid uit dat de Europese regeringen niet in staat zullen blijken een gemeenschappelijke aanpak van gedwongen migratie te ontwikkelen, verwijst specifiek naar het verlies van levens in de Middellandse Zee en de totaal ontoereikende opvangvoorzieningen. Naast kritiek op de overheden die erin falen gezamenlijk verantwoordelijkheid te nemen, werden de inspanningen van Duitsland, Turkije, Italië en Griekenland geprezen.

De resolutie roept de regeringen op om grotere mogelijkheden voor legale immigratie te verkennen, waaronder betere toelating en vestiging op humanitaire gronden evenals voor gezinshereniging. Het omvat ook een passage waarin regeringen gevraagd worden centra buiten de EU te creëren van waaruit mensen asiel kunnen aanvragen. Helaas staat er ook in de resolutie "Verschillende recente terreuraanslagen door vluchtelingen of asielzoekers roepen vragen op over de veiligheid". Dit suggereert een verband tussen die twee zaken en leidt de aandacht af van de belangrijkste boodschap van de resolutie. De resolutie werd met 81 stemmen voor en 31 tegen goedgekeurd. Er werd ook de toezegging gedaan om migratie opnieuw te bespreken en er een volledige dag aan te wijden in de volgende vergadering van PACE, in juni 2017.

De Raad van Europa is opgericht in 1949 bij het Verdrag van Londen en is erop gericht de mensenrechten, democratie en de rechtsstaat in Europa te bevorderen. Gevestigd in Straatsburg, is hij niet te verwarren met de Europese Unie. Hier debatteren dus ook de parlementariërs van Rusland, Oekraïne, Turkije, enz. met elkaar. Wegens gebrek aan democratie is alleen Wit-Rusland geen lid. Als je deze instellingen eens in actie wilt zien, waarom dan nu niet inschrijven voor de QCEA studietoer naar Brussel en Straatsburg, deze zomer? Tot 16 april kun je je nog inschrijven, zie qcea.org/events.

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

STUDY TOUR 2017

In a post-truth world, getting the facts is more important than ever.

Places are still available on the **QCEA Study Tour to Brussels and Strasbourg**, which will take place from **24 June to 1 July 2017**. Join us for a unique opportunity to visit the European institutions and find out how they influence Quaker concerns at this important time.

For more information visit
qcea.org/events

REGISTRATION CLOSES 16 APRIL

Amari Play Centre, Ramallah

Muna Khleifi, Supervisor

Het academisch jaar 2016-2017 is nog steeds een uitdaging voor het Amari Play Centre. Er zijn financiële problemen bij het overmaken van geld om de salarissen van het personeel en de kosten van het Play Centre te betalen. We hebben hard gewerkt om deze problemen op te lossen. Wij zijn er in geslaagd het tijdelijk te regelen via de rekening van Friends United Meeting (in de VS) in Ramallah. Zij hebben nog een tijdelijke bankrekening. De regels en voorschriften in Palestina worden steeds strenger en geld-transfers worden meer gecontroleerd vanwege politieke redenen. We kijken van dag-tot-dag hoe we de problemen oplossen.

Het Amari Play Centre is nog steeds actief en is van groot belang voor de kinderen van 5 jaar uit het Amari Vluchtelingenkamp. Ondanks alle moeilijkheden zijn de leraren nog steeds toegewijd aan het werk en zorgen voor zo goed mogelijk onderwijs. De economische situatie in het kamp is voor veel families moeilijk. 1513

Families ontvangen noodhulp voedsel rantsoenen, en 252 families ontvangen ondersteuning onder het 'Social Safety Net' programma. Het hoofd van de Dienst die voor het kamp zorgt, denkt dat ongeveer de helft van de mannen van het kamp geen werk heeft. Hierdoor biedt het Amari Play Centre een unieke plek voor de families om hun kinderen goed onderwijs te geven. Ze krijgen hier een goede voorbereiding op de basisscholen van de Verenigde Naties in het kamp. Het Amari Play Centre is beoordeeld als een van de beste kleuterscholen in het gebied en in andere kampen in Palestina. Tegelijkertijd biedt het werk aan 4 gezinnen, met inbegrip van mij persoonlijk.

Het onderwijs van het Amari Play Centre is nog steeds hetzelfde, volgens de doelstellingen die gelden sinds haar oprichting in 1974. De kinderen leren het Arabische en het Engelse alfabet en wat Engelse woorden. Ze leren ook de cijfers van 1-12. Spelen is de kernactiviteit, dit omvat tekenen, zingen en verhalen vertellen. De kinderen leren ook hoe ze voor

zichzelf kunnen zorgen. We besteden aandacht aan lichamelijke hygiëne en hoe zorg te dragen voor het milieu.

Het Amari Play Centre volgt de schoolkalender en is open van begin september tot eind mei. In het voorjaar zijn picknicks erg belangrijk. Elk jaar worden twee picknicks georganiseerd om de kinderen te laten spelen in de velden of op plaatsen in Ramallah waar gespeeld kan worden. Ze leren ook over de seizoenen door middel van liedjes en verhalen. We nemen de kinderen mee naar de nabij gelegen olijfboomgaarden waar ze deelnemen aan de olijvenogst. Ze leren ook over feesten: christelijke zowel als islamitische. Kerstmis is heel belangrijk voor hen om kennis mee te maken en hen het gevoel van solidariteit met andere gemeenschappen te geven en acceptatie daarvan. Zij krijgen cadeautjes en lichtjes en zij versieren de kleuterschool.

FUM slaagde erin om een aantal fondsen beschikbaar te stellen om het Play Centre te renoveren. We wachten tot de zomer om aan de slag te gaan: opschilderen en het verbeteren van de speeltuin en de aankoop van enkele nieuwe tafels en stoelen.

De voortdurende steun en donaties helpen het Amari Play Centre om te blijven bestaan en haar missie en visie voort te zetten. Ik wil graag van deze gelegenheid gebruik maken om iedereen te bedanken die geld of enige vorm van donatie aan ons geeft om ons in staat te stellen dit onderwijs voort te zetten.

Ik dank jullie allemaal dat je ons in je gedachten houdt en voor ons bidt.

In het Amari Vluchtelingen Kamp worden betonnen constructies gebruikt om er verdiepingen boven op te zetten

EcoQuaker: In 1 klap vegetariër ?

door Marianne van der Zee

Geschreven naar aanleiding van een artikel van Rutger Bregman in De Correspondent met als titel: **Hierdoor werd ik in 1 klap vegetariër (en jij misschien ook.)**

Hij beschrijft hoe hij als flexitariër door het leven ging, zich wel bewust was van de milieu-impact van het eten van vlees, maar een mens is nu eenmaal omnivoor en stoppen met vlees eten omdat je rekening houdt met de dieren is sentimentele onzin. Hij kreeg op Facebook een column op zijn tijdlijn waarin o.a. het volgende stond: Als we het tegenwoordig over dieren hebben, hebben we het over 4 soorten: Koeien, varkens, schapen, kippen. Het gewicht van deze 4 soorten op aarde is momenteel 700 miljoen kilo.

Vergelijk daarbij het gewicht van de vergelijkbare wilde dieren: dat is slechts 100 miljoen kilo. De dieren worden snel opgefokt om geslacht te worden. Per jaar zijn dat 65 miljard dieren die eindigen in het slachthuis.

De omstandigheden waarin ze leven zijn over het algemeen ten hemel schreiend. Onverdoofd castren, snavels afbranden, kalfjes bij de moeder weg en vervolgens als oud vuil in een hoek gegooid om te sterven want het is een bijproduct van de melk dat geen geld opbrengt.

Megastallen komen helaas slechts in het nieuws als er een milieuramp gebeurt. Zoals de mestsilos die omwaaide en veroorzaakte dat er miljoenen liters poep over het erf liepen en in de omgeving terecht kwamen. Daarbij was echter niet belangrijk dat 17.250 varkens daar op een klein oppervlak moeten leven.

Bij deze hele opsomming wordt vergeten dat deze koeien, varkens, schapen en kippen intelligente dieren zijn die een gevoelsleven hebben. Die rouwen als ze na een zwangerschap hun kind kwijtraken, hele sociale netwerken hebben, dingen kunnen leren en niet alleen iets zijn waar je eten instopt zodat je het kunt opeten of die alleen nuttig zijn om eten in de vorm van hun nageslacht te produceren.

Rutger Bregman vraagt zich af wat de toekomstige generaties schandali-ger zullen vinden: Onze onverschilligheid ten opzichte van de medemens waardoor de slavernij is ontstaan of de onverschilligheid waardoor we momenteel net zo misdadig met dieren omgaan.

Wetenschappelijk onderzoek, o.a. van de bioloog Frans de Waal heeft inmiddels al lang bewezen dat alle dieren een eigen cultuur hebben, dat ze empathie hebben, dat ze vriendschappen kennen. Van onze huisdieren zoals honden en katten weten we dat ze dat hebben maar, zodra het gaat over dieren in de industriële veeteelt hebben we het daar niet over.

Een zeug wordt kunstmatig zwanger gemaakt, 110 dagen later worden er 15 biggen geboren (in de natuur zijn dat er 5 of 6) die na 3 weken worden weg gehaald om snel vetgemest te worden en de zeug wordt meteen weer zwanger gemaakt. Om te voorkomen dat ze op de biggetjes gaat liggen wordt de ruimte van de moeder ingeperkt zodat ze eigenlijk alleen een melkmachine is als de biggetjes bij haar zijn. Ze zit ongeveer 3 jaar in een donker hok van een paar vierkante meter en wordt daarna geslacht, terwijl ze in de natuur 20 jaar kan worden. Des te treuriger als je bedenkt dat varkens bijzonder intelligente dieren zijn die graag spelen en leren.

Het niveau van een varken is ongeveer te vergelijken met een kind van 4 jaar. Er staat op YouTube een filmpje waarbij de intelligentie van varkens vergeleken wordt met die van kinderen. Een verbazingwekkend filmpje. De link is: www.youtube.com/watch?time_continue=31&v=mza1EO6aLdg

De kop van het stuk is dat hij vegetariër wordt, daar wil ik toch een stukje aan toevoegen. Als je als vegetariër wel melk en kaas eet, ben je nog steeds verantwoordelijk voor het feit dat de kalfjes bij de moeder worden weg gehaald. Dat kalfjes meteen na de geboorte weg gegooid worden.

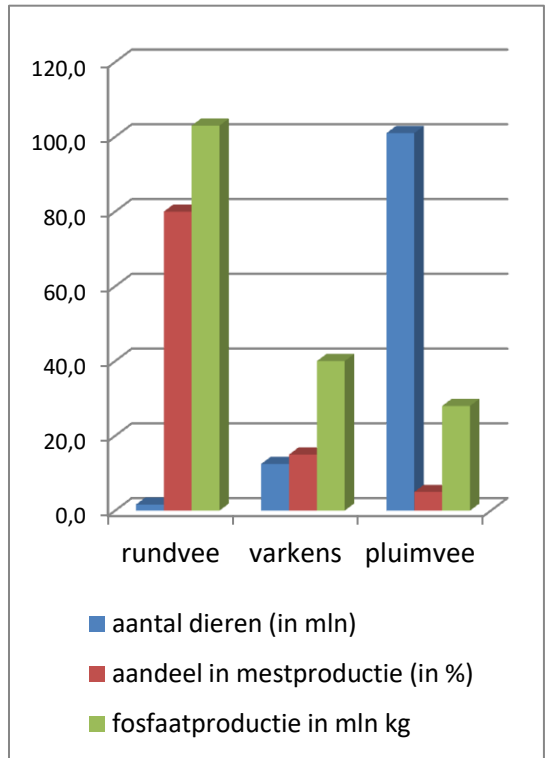
Youtube filmpje : biggen leren sneller wat een spiegeleffect is dan kleine kinderen

Dat gebeurt allemaal omdat er melk gedronken wordt, omdat er kaas wordt gegeten. Ook bij biologische boeren worden kalfjes bij de moeder weg gehaald en die verdwijnen dan in de industriële veeteelt om vetgemest te worden. Je bent dus verantwoordelijk voor het verdriet van de moeders en van de kalfjes. Als je eieren eet ben je ook verantwoordelijk voor de lopende band waar pasgeboren kuikentjes worden gesorteerd en de haantjes regelrecht levend door de gehaktmolen worden gedraaid of vergast worden. De reden? De kippen zijn gefokt om veel eieren te leggen en de haantjes zijn daarom niet geschikt om vetgemest te worden, dus doen we

het op deze manier. Je eet biologische eieren? Ik was een paar keer bij een gecertificeerde biologische eierboer. De kippen konden naar buiten lopen met honderden of meer tegelijk, ze hadden echter alleen wat zand om in te krabben want de ruimte was ook niet zo groot dat ze op een natuurlijke manier konden scharrelen en met zoveel kippen tegelijk was er natuurlijk geen sprietje groen of torretje te vinden. Na een jaar werden alle kippen geslacht en vervangen door een nieuwe voorraad. Als je geen melk of melkproducten en eieren eet ben je in ieder geval daar niet meer verantwoordelijk voor.

Dit was voorlopig de laatste ecoquaker van mijn hand, ik merk dat de inspiratie van waaruit ik schreef na 2 jaar op is. Wie neemt het initiatief over?

Misschien komt de inspiratie terug, misschien niet. De tijd zal het leren.

Vrienden in het hele land

Maandvergaderingen, bijeenkomsten

NON

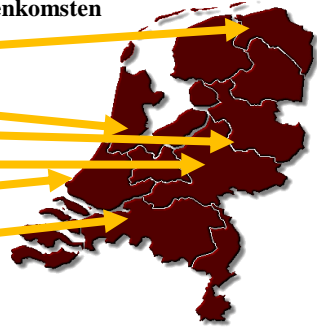
A'dam

Deventer

MiZuNed

Haagse

Breda/Ulvenhout

Quaker Secretariaat:

Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers).

tel.: 06 13700682, e-mail: secretariaat@deQuakers.nl.

Penningmeester Nederlandse Jaarvergadering:

Bankrek. NL65 TRIO 0212 3772 64 t.n.v. Religieus Genootschap der Vrienden - Quakers- te Amsterdam.

Quaker Bibliotheek:

Vossiusstraat 20, 1071 AD Amsterdam, bibliothecaris - Marianne IJspeert.

Quaker Literatuur:

Willem Furnée ; Badhuisweg 149, 2597 JN 's-Gravenhage tel.: 070-3220544, e-mail: literatuur@Quakers.nu, bankrek.: NL70 INGB 0000 313040 t.n.v. Quaker Literatuur.

Amsterdamse Maandvergadering:

Schrijver: Hans Weening, Lijnbaansgracht 208b, 1016 XA Amsterdam, 085-8780821, e-mail: hweening@xs4all.nl, bankrek.: NL81 INGB 0004 9200 51 t.n.v. A'damse MV Quakers te Anna Paulowna.

Haagse Maandvergadering:

Schrijver: Willem Furnée, e-mail: haagsevrienden@Quakers.nu, Haagse Maandvergadering, Stadhouderslaan 8, 2517 HW 's-Gravenhage. tel. 070-3600621, bankrek.: NL48 INGB 0001 8562 21 t.n.v. Haagse Vrienden, Quakers Den Haag.

Midden- en Zuid-Nederlandse Maandvergadering:

Schrijver: Els Ramaker, tel. 0344 606818/0636361350. email: els@ramaker.me, bankrek.: NL67 TRIO 0197 6518 52 t.n.v. Rel. Gen. der Vrienden-Quakers- te Deventer.

Deventergroep:

Inlichtingen: Frieda Oudakker 0644794366, email: friedaoudakker@live.nl.

Noord Oost Nederlandse Maandvergadering:

Schrijver: Kees Nieuwerth; Hoofdstraat 26; 9514 BE Gasselternijveen; k.nieuwerth@wxs.nl, bankrek.: NL12 INGB 0001 5908 95 t.n.v. N.O.N. MV Rel. Gen. der Vr. te Groningen.

Quaker Hulpfonds:

Schrijver vacature. Penningm: Johannes Borger, e-mail: johannes.borger@hotmail.com, bankrek. is NL94 TRIO 0338 4113 64. t.n.v. Quaker Hulpfonds Religieus Genootschap der Vrienden, Quakers, te den Haag.

Vrienden voor Brussel (VVQREA):

Schrijver: Peter van Leeuwen, tel.: 0182-611786; e-mail: vyqrea@gmail.com. bankrek. NL93 TRIO 0391 2219 65 - t.n.v.: Vrienden van de Quakerraad te Helmond.

Waar zijn Quakerbijeenkomsten?

Wijdingssamenkomsten in Nederland en België

Amsterdam	Iedere zondag 10.30	Vossiusstraat 20, Amsterdam, info: 085-8780821, e-mail: hweening@xs4all.nl
Antwerpen	Geen vaste tijdstippen	Info Jan Peeters tel.: 0032.15.24 75 10 email : boekrijk@hotmail.com
Breda/ Ulvenhout	Op zondag 11 juni 2017 in Oosterhout om 11.30	Info.: Corien van Garderen: tel.:076-8502421 of Hennie Jansen tel.:0492-537991.
Brussel	iedere zondag 11.00	Quaker House, Square Ambiorix 50, 1000 Brussel, tel.: 00.32.2.230 49 35
Bennekom	Iedere zondag: 10.30	"Commanderij", Commandeursweg 44, Bennekom. e-mail: els@ramaker.me Elke zondag is er wijdingssamenkomst van 10.30 – 11.30 op de 2e zondag van de maand is er eerst een worship-sharing en daarna wijdingssamenkomst tot 12.00.
Deventer	Wijdingssamenkomst 3 ^e zondag 10.30 Gespreksavond: 1 x maand: 18.30 op wisselend di/do	Wijdingssamenkomst in het Meester Geertshuis, Assenstraat 20, 7411JT Deventer. Gespreksavonden, data en inlichtingen bij Frieda Oudakker tel. 0644794366, email: friedaoudakker@live.nl
Groningen	2e en 4e Zondag van de maand: 10.30	2 ^e en 4 ^e zondag: De Poort, Moesstraat 20, 9717JW Groningen, tel. 050-5712624 Kinderen zijn welkom! Graag tevoren doorgeven aan de schrijver: Kees Nieuwerth k.nieuwerth@wxs.nl
Den Haag	Iedere zondag: 10.30	Stadhouderslaan 8, Den Haag. Kinderen zijn altijd welkom. Bij kennisgeving vooraf is er voor hen een aangepast programma. Info: tel.070-3600621
Wijhe, bij Zwolle	Eerste zondag van de maand 10.30	Wim en Deborah Balijon: tel.: 0570-597170 Slotpark 77, 8131 DW Wijhe. Graag aanmelden als je komt.
	Wijdingssamenkomsten op Afstand	<ol style="list-style-type: none">1. Meeting at a Distance. Inlichtingen: caroline.wilson@esade.edu2. Online meeting for worship: op tijdstippen rekening houdend met verschillende tijdzones, bekendmaking op: Quakerworship.org3. Quaker Faith and Fellowship: internetforum: www.Quakerfaithandfellowship.org

Mary Dyer naar de galg

Mary Dyer wordt naar de galg geleid in 1660 (schilderij van Howard Pyle)

Mary Barrett Dyer (geboren 1611 - 1 juni 1660) was een Engelse Puritein die Quaker was geworden. Ze werd opgehangen in Boston, Massachusetts Bay Colony, omdat ze herhaaldelijk een Puriteinse wet trotseerde die Quakers verbood om in de kolonie te komen. Zij is een van de vier geëxecuteerde Quakers bekend als de 'Boston martelaren'.